

ZAPYTANIE

Dotyczy: „BUDOWA HALI SPORTOWEJ PRZY SZKOLE PODSTAWOWEJ NR 279 Z PRZEBUDOWĄ ŚCIANY ŁĄCZNIKA SZKOŁY W ZAKRESIE WYKONANIA OTWORU DRZWIOWEGO ŁĄCZĄCEGO ISTNIEJĄCY BUDYNEK Z HALĄ SPORTOWĄ I BUDOWĄ MIEJSC PARKINGOWYCH PRZY UL. CYRKŁOWEJ 1 W WARSZAWIE”

W Projekcie wykonawczym – „SPECYFIKACJA POSADZKA SPORTOWA”, na stronie 2 zawarty jest taki oto zapis:

d. Wykładzina sportowa PVC o łącznej gr. 9 mm i kompleksie wierzchniej warstwy użytkowej z PVC o gr. min. 2,1 mm

Chciałbym Państwa przestrzec, że przez taki wpis, „zainspirowany”, przez osobę, związaną z fabryką Gerflor, używającą masowo takich fałszywych danych swoich wykładzin, wchodząc Państwo w sytuację, w której postępowanie obarczone jest wadą, uniemożliwiającą zawarcie nie podlegającej unieważnieniu umowy, a więc brak możliwości zmiany tego zapisu może stworzyć przesłankę do unieważnienia postępowania z art. 93 ust. 1 pkt 7 p.z.p. Dlatego wnoszę o:

- uznanie moich argumentów jak w przetargu z zał. nr 1 i pozytywne odpowiedzi na poniższe zapytania,
- bądź unieważnienie postępowania – jak to miało miejsce w przetargu – załącznik nr 2.

Oba te przypadki na moje podobne do poniższych argumenty:

Brak możliwości spełnienia, wymogów stawianych wykładzinie pokrywającej system konstrukcji, polega na poniższych faktach a sekwencja zdarzeń będzie następująca:

- zanim producent opisanego w projekcie wyrobu budowlanego – systemowej podłogi sportowej – przystąpi do jego montażu - zmuszony będzie przedstawić Kierownikowi Budowy (art.22 ust.3e), a ten następnie Inspektorowi Nadzoru (25 ust.2), fabrycznej Karty Technicznej, w której, przy spełnieniu przez wykładzinę wymogu normy EN 429 – warstwa użytkowa, powinna posiadać wartość 2,1 mm. Gdyby tej procedury, wyżej wymienieni zaniechali, złamaliby nie tylko Prawo budowlane, ale zlekceważyliby wymóg SIWZ a więc Ustawy Prawo zamówień publicznych. To złamanie jest nieuniknione, gdyż taka wykładzina, z tak grubą wierzchnią warstwą użytkową, z barwionego na wskroś PCV nie istnieje i żaden z producentów podłóg jej nie posiada. Warstwa użytkowa, jaka została wpisana w SIWZ, jest abstrakcją, jest parametrem, wg normy EN 429, nie funkcjonującym w żadnej dostępnej na rynku wykładzinie.
- osoba, która zainspirowała projektanta do wpisania abstrakcji – parametru warstwy użytkowej 2,1 mm, związana z fabryką Gerflor, zapewniła sobie monopol na wykonanie dla Państwa podłogi, z wykładziną o faktycznej grubości warstwy użytkowej wg EN 429 – ok. 0,70 mm. Wystarczy zerknąć (nie trzeba nawet mierzyć) na wzornik, jaki zapewne albo Państwo albo projektant posiadacie. Jedyny warunek SIWZ, jaki spełnia ta wykładzina – to niestety monopol na tzw. „certyfikat” FIVB. Tę rekomendację posiada jedynie Gerflor-Taraflex i będąca własnością Gerflora – fabryka Connor – proszę

sprawdzić – link: http://www.fivb.org/EN/FIVB/FIVB_Homologated_Equipment_06062018.pdf. Poza nimi, tylko chińska fabryka Enlio, nie posiadająca jednak wymaganego na rynek europejski oznakowania CE. Żadna z w/w nie ma warstwy użytkowej grubszej niż 1,2 mm (najgrubsza ma chińska Enlio-Chiny)

Fabryka Gerflor, po ulokowaniu ich – tych zapisów - w dziesiątkach sportowych projektów inwestycyjnych, na terenie całej Polski, celem wybrnięcia z kłamstwa lub zatuszowania oszustwa z sukcesem wpisanego do przetargów, tak jak u Państwa – również na etapie sprytnych zapytań, na etapie odbioru inwestorskiego podłogi, stosuje następujące metody:

- a) w fabrycznej karcie technicznej wykładziny, przekazywanej Zamawiającemu, parametr ten jest pomijany,
- b) potwierdzany bywa, lecz pod ekwilibrystyczną językoznawczo - nazwą - „kompleks warstwy użytkowej”, (czy istnieje kompleks jednej rzeczy?). Wielkość tego, nowo-wynalezonego „kompleksu jednego elementu”, tworzą jednak przynajmniej dwie warstwy, o – UWAGA - różnym kolorze i – jak można się domyślać – różnej strukturze, a grubość tego „kompleksu” podawana jest bez odwołania się do normy EN 429. Norma ta, lub jej następczyni - PN-EN ISO 472:2002, jako jedyna definiuje, co to jest prawdziwa warstwa użytkowa w wykładzinach heterogenicznych i opisuje sposób jej pomiaru. Dlatego w dokumentach dotyczących specyfikacji technicznych parametrów wykładzin, u uczciwych producentów, zawsze, przy parametrze „warstwa **użytkowa**”, jest odwołanie do tej normy. Nie przewiduje ta norma, odkrytej przez Gerflor „kompleksowości”. Grubość warstwy **użytkowej**, wykładziny Gerflora o grubości całkowitej 9,0 mm, wynosi naprawdę ok. 0,70 mm. Po jej starciu - najszybciej w bramkach do piłki ręcznej i/lub futsalu, pod koszami i przy siatce - wykładzina staje się łaciata, a więc „**użytkowa**” bynajmniej już nie jest.
- c) trzecią metodą wybrnięcia z nieprawdziwych zapisów w SIWZ, jest – prawdopodobnie z powodu braku wyobraźni i/lub w poczuciu bezkarności, fałszowanie wielkość tego parametru, z powołaniem się bezkrytycznie na normę EN 429, a pracownik podmiotu związanego z fabryką Gerflor, prawdopodobnie nie umocowany prawnie do takich czynności, podpisuje się w karcie technicznej pod pieczętką „za zgodność z oryginałem”, nie zważając na to, że naraża się na prokuratorski zarzut z art. 286 par.1. Bo to jest podręcznikowy przykład oszustwa Inwestora.

Jeśli więc Zamawiający nie ma na celu, już na etapie wyboru generalnego wykonawcy, wskazać fabrykę Gerflor, jako wyłącznego dostawcę wykładziny, lekceważąc tym samym wymóg warstwy użytkowej „...min. 2,1 mm”, powinien rozważyć akceptację niżej podanych sugestii:

Pytanie 1:

Z uwagi na podane wyżej fakty, potwierdzające, że opisana podłoga jest wyrobem abstrakcyjnym, nie istniejącym, czy Zamawiający zmieni wymogi stawiane podłodze sportowej, w sposób umożliwiający dostęp do zamówienia szerokiego gronu producentów:

1. System podłogi sportowej musi spełniać wymogi wyrobu budowlanego, na który ustanowiono normę zharmonizowaną, tj. który został legalnie wprowadzony do obrotu i zastosowania w budownictwie, zgodnie z art. 4 ust.1, z art. 9 ust. 1 i art. 11 ust.1 rozporządzenia CPR 305/2011.
2. Całkowita grubość wykładziny, określona zgodnie z normą EN 428 wynosić musi minimum 8 mm; plus, minus 1,5 mm – co poszerzy znacząco grono zacnych producentów wykładzin spełniających wymogi,
3. Minimalna grubość warstwy użytkowej wykładziny, określona zgodnie z normą EN 429, potwierdzona fabryczną Kartą techniczną, potwierdzoną za zgodność z przedstawiciela producenta, wynosić musi minimum 0,70 mm.
4. Wykładzina powinna posiadać rekomendacje minimum dwóch europejskich federacji sportowych.

Jeśli jednak nasze argumenty nie brzmią wiarygodnie, proszę o odpowiedź na poniższe, postawione, jako alternatywne.

Pytanie 2:

Czy Zamawiający, dla udokumentowania spełnienia sprecyzowanych w SIWZ, wymogów stawianych podłodze sportowej, żąda przedstawienia wraz z ofertą przetargową:

- 1.Karty Technicznej wykładziny, (potwierdzonej za zgodność przez przedstawiciela producenta) jaką będzie pokryty proponowany system podłogi, w której to karcie, podana będzie grubość warstwy użytkowej wykładziny sportowej, z powołaniem się na normę EN 429, na poziomie minimum 2,1 mm.
- 2.Świadectwa/raportu z badań systemu podłogi na zgodność z całą normą EN 14904, z wyraźnie wskazaną/opisaną wykładziną z powyższego pkt.1, która rzekomą ma grubość warstwy użytkowej na poziomie min. 2,1 mm.

Będziemy bardzo mocno pilnowali realizacji inwestycji pod kątem dalszych poczynąń fabryki Gerflor. Na etapie akceptacji dokumentów systemu, prowadzonej - mam nadzieję - przed montażem podłogi, w trybie dostępu do informacji publicznej będziemy w bardzo dociekliwy sposób, weryfikować spełnienie - ostatecznie sformułowanych przez Zamawiającego - wymogów dotyczących systemu podłogi.